22/10/2021

Η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου για τα 30 χρόνια Πατριαρχίας (βίντεο)

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Εμφανώς συγκινημένος και με ένα λυγμό κάπου κάπου, που τον έκανε να σταματάει τον λόγο του προς στιγμήν, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος μίλησε για τα 30 χρόνια από την εκλογή του στον Πατριαρχικό θρόνο, αρχίζοντας με δοξολογία στον τριαδικό Θεό.

«Ως πολύ το πλήθος της χρηστότητός Σου, Κύριε, λέγομεν, αρχόμενοι της φετινής επετειακής ομιλίας. Δοξάζουμε τον Άγιον τριαδικόν Θεό, διότι το άπειρο έλεός του ευδόκησε να φθάσουμε στον σπάνιο τούτον σταθμόν της πρωθιεραρχικής διακονίας προς την Εκκλησίαν και το Γένος», ξεκίνησε την ομιλία του ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, που χαρακτήρισε

σταγόνα στον ωκεανό τα 30 έτη του μπροστά στην φλεγόμενη και μη καιόμενη βάτο της Οικουμενικής Πατριαρχίας. Σταγόνα στον ωκεανό, τον οποίον ούτε οι προκάτοχοί μας, ούτε ημείς διερχόμεθα αβρόχως ως ποτέ τον βυθόν ο Ισραήλ».

Θυμήθηκε με συγκίνηση τις απαρχές της Πατριαρχίας του, όταν ο προκάτοχός του, «καθαρός και ταπεινός Πατριάρχης Δημήτριος είχε κοιμηθεί και παραδοθεί στην αιωνιότητα» και ο ίδιος ειδοποιήθηκε από την Ιερά Σύνοδο ότι ήταν στη διάθεση της εκκλησίας ο φάκελος με τα ονόματα των υποψηφίων για τον οικουμενικό θρόνο. Η εκλογή του έγινε την ίδια ημέρα.

Όπως παραδέχθηκε, παρά την επί δύο σχεδόν δεκαετίες αδιάκοπη διακονία στο σεπτό κέντρο και την καθημερινή τριβή στα διοικητικά της εκκλησίας δίπλα στον σεπτό προκάτοχό του, καθώς και την πολυετή παιδαγωγία και δεξιά καθοδήγηση του δίπλα στον πολύ την σύνεση και την σοφίαν, πολύπειρο μακαριστό Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνος Μελίτωνα, που χαρακτήρισε ως μεγάλο στύλο της Εσταυρωμένης Μητρός Εκκλησίας, η εκλογή του του προξένησε φόβο και δέος.

«Είχαμε πλήρη συναίσθηση του βάρους της μακράς ιστορίας του ιερωτάτου θεσμού. Έφθανε στ’ αυτιά μας η φωνή των προσδοκιών για το παρόν και το μέλλον, τόσο του αμέσου ποιμνίου της Αρχιεπισκοπής και του όλου εν Τουρκία πληρώματος όσο και των ανά την Οικουμένη προσφιλών τέκνων του θρόνου και μάλιστα της νέας γενεάς και αισθανθήκαμε ισχυρό ψυχικό κλονισμό». Ωστόσο, «είπομεν «Γεννηθήτω το θέλημά του Κυρίου» όταν είδαμε στα «σεβάσμια πρόσωπα των εκλεξάντων ημάς Αγίων αδελφών ημών τη διαβεβαίωση ότι θα βρίσκονται πλησίον μας, πρόθυμοι Συν-Κυρηναίοι εις την καθ΄ημέραν άρσιν του Πατριαρχικού Σταυρού, ευθείς την καρδίαν και φιλότιμοι συνεργάτες εις παν έργον αγαθόν […] καθώς και ότι θα είναι βέβαιοι συναντιλήπτορες εις πάσαν δυσκολίαν, πάντα πειρασμόν και κίνδυνον […]. Σκύψαμε με υπακοή τον αυχένα […] εκλήθημεν Θεόθεν να αναλάβουμε τις ευθύνες της Εκκλησίας και του Γένους και να προχωρήσουμε μετά του Αρχηγού της Σωτηρίας και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού από του Πραιτωρίου μέχρι του Γολγοθά και εκεί να συσταυρωθώμεν μετ’ Αυτού δια την αγάπη των τέκνων, δια να βαστάσουμε τον Σταυρόν της Ιστορίας. […] (Το κάναμε) με χαρά και φόβο, με οραματισμούς και ελπίδες, με προσευχή και προσοχή, με ολοκληρωτική παράθεση πάσης της ζωής ημών Χριστώ τω Θεώ και εμπιστοσύνη στην μητρική προστασία και βοήθεια και στις πρεσβείες του πρωτοκλήτου Αποστόλου Ανδρέου και των προκατόχων ημών, Μεγάλων Εκκλησιαστικών Πατέρων και Διδασκάλων όπως και του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου και του Αγίου Γρηγορίου του θεολόγου και άλλων προκατόχων ημών Οσίων Ομολογητών και Ιερομαρτύρων Αρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως».

[…]

Ο μόνος μετά την Άλωση Οικουμενικός Πατριάρχης για 30 χρόνια

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, κατά τη διάρκεια του λόγου του στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι, για τα 30 έτη από την ανάρρησή του στον πατριαρχικό θρόνο, τόνισε ότι συγκινείται βαθύτατα, αναλογιζόμενος ότι είναι ο μόνος μετά την Άλωση Οικουμενικός Πατριάρχης, ο οποίος επατριάρχευσε επί τόσα (30) συναπτά έτη. Προ της Αλώσεως υπήρχε ένας μόνο προκάτοχός του και δη εκ των αρχαιοτάτων: Ήταν ο Επίσκοπος Βυζαντίου Τίτος, που βρέθηκε στον Πατριαρχικό θρόνο από το έτος 242 έως το έτος 272!

Κατόπιν αυτού είπε: «Αψηφούντες τις θυελλώδεις συστροφές των περιστάσεων, αφορώντες μόνον εις τα ιερά συμφέροντα της εκκλησίας, προσπαθήσαμε φιλοτίμως και εν ευθύτητι καρδίας ως υπηρέτης Χριστού και οικονόμος μυστηρίων Θεού να πράξομεν παν το δυνατόν για την ευστάθεια και την σύσταση της Εκκλησίας, για την φύλαξη της παρακαταθήκης, για την πιστή συνέχεια της παραδόσεως, για την διεύρυνση της Αγίας και Ιεράς ημών Συνόδου, για τη συντήρηση και των εξωραϊσμόν όλων σχεδόν των ιερών σεβασμάτων μας, για τον διαρκή ανεφοδιασμόν της ιεράς λυχνίας με έλεον νέων και προσοντούχων προσώπων προς διακονίαν των αναγκών του σεπτού κέντρου, δια την ανάστασιν πολλών πεπτωκυιών Μητροπόλεων σε διάφορα μέρη της χώρας, δια την επάνδρωση και εύρρυθμον λειτουργία και ανάπτυξιν των Μητροπόλεων του θρόνου, δια την ευκαιριακή λειτουργία και άλλων σεβασμάτων, για την ανάδειξη των νέων αγίων των ημερών μας, δια την σύσφιξιν των δεσμών των κατά τόπους ορθοδόξων εκκλησιών, δια την πραγμάτωση του ονείρου της Οσίας και Μεγάλης Συνόδου, δια την δι’ εκδόσεων τόμων, δια την επίλυση προβλημάτων αδελφών εκκλησιών, δια την επείγουσα αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, της αντιμετωπίσεως της κοινωνικής αδικίας, της πτωχείας και της πείνας, δια την δόξαν του Παναγίου Ονόματος του Θεού, δια την εύκλεια του θρόνου, δια του Χριστού την πίστην την Αγίαν, από το ιερότερο σημείο της Ευρώπης».

Ο Παναγιώτατος εν συνεχεία διερωτήθηκε: «Τι επετύχαμε; Πόσα κατορθώσαμε; Ποία εξέλιξη και διάρκεια θα έχουν όλα αυτά; Ο Κύριος οίδε!».

Ακολούθως αναφέρθηκε στην πιο μεγάλης διάρκειας προσπάθειά του:

Η επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης μέχρι σήμερα δυστυχώς δεν επετεύχθη. Ευχόμαστε, το επιτελεσθέν έργο να μείνει, να έχει συνέχεια στο μέλλον δια της ευλογίας Θεού και όλοι να ΄χουμε μισθόν από Κυρίου.

Επικαλούμεθα το έλεος Κυρίου και λέγομεν: Κύριε, όπως Συ θέλεις. Συ οίδας, Συ γινώσκεις, Συ φιλείς την Εκκλησία σου και το Γένος ημών. Κύριε, και ενίσχυε την καρποφορία μας».

Στο τέλος, ευχαρίστησε όσους τον βοήθησαν στο έργο του καθ’ όλη την 30ετία, ιδιαιτέρως δε τους Αρχιερείς και όσους ανέλαβαν συνοδικά καθήκοντα, λέγοντας: «Η δάφνη της νίκης δεν ανήκει μόνο στον αρχηγό».